Dosarul nr. 5r-2972/2026
4-25088011-12-5r-20062025

H O T Ă R Â R E
În numele legii

16 septembrie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ghenadie Preţivatîi
Grefier Olga Mazur, Mădălina Badiu, Ira Voleanschi
În lipsa:
Petiţionarului Leonid Cebotari
Agentului constatator Ion Volentir

Examinând în şedinţă publică contestaţia depusă de ***Cebotari Leonid***, *născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, str. ***** 2, ******, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 884547 şi a deciziei de sancţionare din 28 mai 2025, întocmite de agentul constatator Ion Volentir din cadrul Inspectoratului de Poliţie Ciocana al Direcţiei de Poliţie *****, prin care petiţionarul a fost sancţionat pentru săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional,

i n s t a n ţ a c o n s t a t ă u r m ă t o a r e l e :

La data de 28.05.2025, agentul constatator din cadrul IP Ciocana a DP a mun. Chişinău – Ion Volentir, a întocmit procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 884547 şi a emis asupra cauzei contravenţionale decizia prin care cet. Cebotari Leonid în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, a fost sancţionat cu amendă în mărime de 750 (şapte sute cincizeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 37 500 lei (treizeci şi şapte mii cinci sute) lei, fiind reţinut în sarcina acestuia că, în

perioada 01.01.2024-22.10.2024, aflându-se în mun. Chișinău, str. *****, *****, urmare a implementării de către organizația criminală „Șor” a unui mecanism de corupere electorală prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul băncii comerciale din Federația Rusă „Promsvyazbank” a primit pentru sine transferuri în ruble ruseşti în vederea determinării pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral, precum şi pentru alegerea opţiunii „nu” în cadrul referendumului constituţional din toamna anului 2024.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 884547 și cu decizia de sancționare din 28.05.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, Cebotari Leonid a depus, la data de 11.06.2025, contestație la Inspectoratul de Poliție Ciocana.

În motivarea contestației, Cebotari Leonid, a comunicat că la 28.05.2025 în mun. Chișinău, agentul constatator ar fi stabilit precum că petiționarul ar fi implicat în contravenția de corupere electorală pasivă, în calitate de alegător, pentru a participa la referendumul constituțional și alegerile prezidențiale din 20.10.2024.

A menționat că, în procesul verbal întocmit în privința sa, se invocă faptul precum că petiționarul ar fi acceptat o sumă de bani prin intermediul aplicației bancare PSB pentru a exercita votul într-un anumit fel, în favoarea unui bloc politic.

A mai relatat că, nu recunoaște vina și nu este de acord cu procesul verbal și Decizia de sancționare, considerând-o că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

A menționat că, tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator a examinat procesul efectiv în lipsa sa, nu a explicat drepturile și obligațiile, nu a asigurat dreptul la apărare la interpret a contravenientului, nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nici-o probă care ar confirma acest fapt, întocmind procesul verbal cu grave erori de conținut. A fost amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere, iar în tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supus unui tratament umilitor și degradant, fapt care l-a afectat atât pe el cât și pe întreaga familie.

Petiţionarul consideră că, procesul verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul şi se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau absenţa lui. De asemenea, consideră că agentul constatator era obligat să desfăşoare toate acţiunile pentru constatarea faptei contravenţionale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenţie, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta şi pedeapsa, dar s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenţionale. Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravenţional şi nu a elucidat toate aspectele speţei şi acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăţia contravenientului.

A mai explicat că afirmaţiile indicate în procesul verbal sunt false, precum că petiţionarul ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri. Or, simpla indicare a agentului constatator că contravenientul ar fi comis contravenţia incriminată, nu poate sta la baza sancţionării acestuia, iar de către agentul constatator nu a fost stabilit faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu.

A declarat că, agentul constatator nu a prezentat probe care să confirme faptele şi circumstanţele incriminate contravenientului, iar referitor la timpul săvârşirii contravenţiei petiţionarul a menţionat că este indicată perioada (data) incertă şi neclară.

Petiţionarul a reiterat că, nu există nici-o probă care să dovedească cine anume i-a dat bani. Or, în opinia petiţionarului o aplicaţie bancară nu poate fi subiect al contravenţiei şi nici nu este menţionat clar şi fără echivoc timpul acceptării banilor, nu este probat care a fost scopul transferului banilor şi nici nu este probat dacă aceşti bani au ajuns anume la petiţionar. De asemenea, a menţionat că nu este probat dacă aceşti bani au fost ridicaţi anume de el şi nici legătura de cauzalitate între aplicaţia bancară, un mesaj de la o aplicaţie bancară şi alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material, nu este probat faptul că anumiţi bani au avut scopul influenţării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donaţii sau unui simplu transfer bancar.

Mai mult, a menţionat că, unica pretinsă probă a agentului constatator ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un

număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător, dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate.

De asemenea, agentul constatator nu a verificat dacă numărul de telefon pe care ar fi venit un mesaj de la o bancă, ar fi fost utilizat anume de către contravenient şi nici nu a fost înlăturată ipoteza că numărul de telefon poate fi utilizat de către o persoană terţă.

Prin urmare, petiţionarul consideră că fapta incriminată este bazată doar pe nişte constatări subiective personale şi presupuneri ale agentului constatator, bazate pe unele informaţii indirecte şi interpretabile ambiguu.

Totodată, acesta a susţinut că la decizia de sancţionare nu a fost anexat niciun material probator care ar demonstra componenţa contravenţiei prevăzute de art. 47^1 Cod Contravenţional.

În susţinerea contestaţiei, petiţionarul a invocat că omisiunile constatate sunt de natură să afecteze în mod esenţial dreptul persoanei trase la răspundere contravenţională la un proces echitabil şi la apărare, precum şi prezumţia de nevinovăţie, apreciind că acestea atrag nulitatea procesului-verbal şi a deciziei agentului constatator, în condiţiile art. 445 alin. (2) din Codul contravenţional.

De asemenea, petiţionarul a invocat dispoziţiile art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, potrivit cărora orice persoană acuzată de săvârşirea unei infracţiuni beneficiază de prezumţia de nevinovăţie până la stabilirea legală a vinovăţiei sale. În acest context, a făcut referire la jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauza Ziliberberg c. Moldovei, arătând că garanţiile procesului penal sunt aplicabile şi procedurilor contravenţionale.

În continuare, petiţionarul a susţinut că prezumţia de nevinovăţie nu poate fi răsturnată prin simple presupuneri sau informaţii neverificate şi că orice dubiu privind existenţa faptei ori vinovăţia persoanei trebuie interpretat în favoarea acesteia. În susţinerea acestei teze, a invocat şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului în cauza Creangă c. României, referitoare la standardul de probă „dincolo de orice dubiu rezonabil”.

De asemenea, petiţionarul susţine că fapta imputată este bazată doar pe constatări vagi ale agentului constatator.

Totodată, petiționarul arată că încadrarea juridică a faptei în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional este neîntemeiată, întrucât incriminarea presupune pretinderea, acceptarea sau primirea de către alegător a unor bunuri, servicii, privilegii sau avantaje care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

De asemenea, petiționarul menționează că din dispozițiile art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional rezultă că bunurile, banii, serviciile ori alte foloase trebuie să fie dintre cele care nu se cuvin alegătorului, respectiv acesta să nu fie îndreptățit să le primească potrivit reglementărilor legale în vigoare.

În continuare, petiționarul arată că scopul coruperii alegătorilor constituie un element constitutiv al contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional și constă în determinarea alegătorului sau a susținătorului de a exercita ori de a nu exercita drepturile electorale. În lipsa acestui scop special, fapta nu poate fi calificată în baza art. 47^1 din Codul contravențional, iar scopul respectiv trebuie să existe la momentul realizării laturii obiective a contravenției, și nu ulterior oferirii sau pretinderii mijloacelor bănești.

A mai declarată că, agentul constatator nu a demonstrat că contravenientul urma să-și asume vreun angajament ce ține de drepturile sale electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop. În raport cu acțiunile/inacțiunile contravenientului nu există obiectul material sau imaterial al infracțiunii de corupere a alegătorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje”, iar la caz se constată că probatoriul administrat în cauza contravențională atestă că nu s-a confirmat.

Petiționarul susține că, potrivit contestației, coruperea electorală pasivă este o contravenție materială, care se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative prevăzute de lege, respectiv pretinderea, acceptarea sau primirea, personal ori prin mijlocitor, de către alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor, sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine ori pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Totodată, petiţionarul arată că latura obiectivă a contravenţiei prevăzute de art. 47^1 din Codul contravenţional constă în acţiunea de primire a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor, susţinând că acesta nu a primit niciun bun, serviciu, privilegiu ori avantaj pentru a vota într-un anumit fel sau altul.

De asemenea, petiţionarul menţionează că latura subiectivă a contravenţiei prevăzute de art. 47^1 din Codul contravenţional se caracterizează prin intenţie directă, iar agentul constatator trebuia să demonstreze că acesta a pretins, acceptat sau primit bunuri, servicii, privilegii ori avantaje cu intenţia directă.

În continuare, petiţionarul susţine că scopul contravenţiei de corupere a alegătorilor constituie un scop special, respectiv determinarea alegătorului să îşi exercite sau să nu îşi exercite drepturile electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor. Acesta arată că, în prezenţa oricărui alt scop, fapta nu poate fi calificată în baza art. 47^1 din Codul contravenţional.

Petiţionarul afirmă că, din materialul contravenţional administrat, nu rezultă existenţa unor probe din care să reiasă că ar fi pretins sau primit bunuri, servicii, privilegii ori avantaje în scopul determinării alegătorului, fapt care ar impune instanţa să înceteze procesului contravenţional pornit în privinţa petiţionarului.

În ceea ce priveşte încheierile instanţelor judecătoreşti cu privire la autorizarea efectuării acţiunilor de urmărire penală din 22.10.2024 şi din 01.04.2025 nu indică asupra comiterii contravenţiei de către contravenient.

Reieşind din raportul de analiză efectuat în cadrul cauzei penale nr. ***** nu demonstrează comiterea de către contravenient a careva acţiuni ilegale. La fel şi cu celelalte acte anexate la cauza contravenţională. Cu privire la pagina anexată, care ar fi extras din lisa abonaţilor la operatorul de telecomunicaţii, se indică careva date, însă care este legătura cauzală a acestor date cu contravenţia incriminată, nu este clar. Celelalte acte anexate la dosar de asemenea nu conţin careva informaţii despre comiterea contravenţiei de către subsemnat.

A mai reiterat petiţionarul că, agentul constatator nu a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul verbal prin probe certe, astfel încât să fie răsturnat principiul in dubio pro reo.

Consideră petiţionarul că, nici-o probă nu are valoare prestabilită, iar simplul fapt al întocmirii procesului verbal este insuficient pentru atragerea persoanei la răspundere contravenţională. Agentul constatator a aplicat sancţiunea doar în baza propriilor presupuneri nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia contravenientului. Sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul verbal îi revine agentului statului şi nu poate fi inversată în sensul obligării acuzatului să demonstreze nevinovăţia sa.

De asemenea, petiţionarul a mai declarat că simpla instalare a unei aplicaţii bancare sau un mesaj nu este o încălcare a legii şi nu poate fi sancţionat, mai ales că nu este demonstrată vinovăţia persoanei că ar fi primit bani anume cu scopul de a exercita sau nu un drept electoral.

Petiţionarul susţine că, pe lângă principiul prezumţiei de nevinovăţie şi principiul in dubio pro reo, instanţa de judecată trebuie să îşi întemeieze hotărârea pe probe decisive, complete, sigure şi verosimile, care să reflecte realitatea obiectivă.

Petiţionarul a indicat în contestaţie că, pentru soluţionarea justă a cauzei contravenţionale, sunt importante circumstanţele comiterii faptei contravenţionale. Contravenientul este o persoană incompetentă din punct de vedere juridic, care nu avea încredere în acţiunile poliţiştilor, iar ultimii au profitat de aceasta, au întocmit ilegal acte şi l-au acuzat, în final, de comiterea unei contravenţii, ceea ce i-a permis agentului constatator să nu asigure realizarea unor aspecte destul de serioase.

Cu referire la cele expuse supra, a constatat că agentul constatator nu a elucidat pe deplin, obiectiv şi sub toate aspectele circumstanţele cazului dat, contrar scopului legii contravenţionale.

În aşa mod, a fost sancţionat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă pe care nu a comis-o. Temei de încetare a procesului contravenţional constituie inexistenţa faptului contravenţiei, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.

Din motivele expuse în prezenta contestaţie, deoarece procesul-verbal cu privire la contravenţie este lovit de nulitate absolută, iar în lipsa unor probe care să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, persistenţa în speţă a faptei contravenţionale, principiul omiterii nu a fost răsturnat, petiţionarul a ajuns la concluzia că procesul contravenţional urmează a fi

încetat în legătură cu nulitatea acestuia, iar decizia de sancţionare urmează a fi anulată, din motiv că nu este întrunită fapta contravenţiei stabilite la art. 47^1 din Codul contravenţional.

Respectarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale constituie însăşi esenţa unei societăţi democratice, iar obligaţia statului de a se conforma cu bună-credinţă obligaţiilor internaţionale asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii statelor. Această obligaţie generală este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor se realizează în limitele şi în concordanţă cu legea fundamentală şi, totodată, să asigure calitatea legislaţiei existente.

Urmare a celor menţionate mai sus, a solicitat admiterea integrală a prezentei contestaţii. Petiţionarul şi-a întemeiat contestaţia pe prevederile art. 6 CEDO, art. 20 şi 21 din Constituţie, art. 5, 7, 381, 384, 441, 443, 445, 446, 448, 454 şi 462 din Codul contravenţional.

Ulterior, la 10.11.2025 avocatul Dmitri Lunga a depus o contestaţie suplimentară.

În suplimentul la contestaţie depus de avocatul Lunga Dumitru, în interesele petiţionarului Cebotari Leonid, acesta a constatat că, în conţinutul procesului-verbal cu privire la contravenţie, agentul constatator nu a consemnat în procesul-verbal cu privire la contravenţie încadrarea juridică a faptei contravenţionale săvârşite, ceea ce atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

Avocatul a indicat că, potrivit doctrinei contravenţionale, coruperea electorală pasivă este o contravenţie materială şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalităţile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător, a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

Avocatul a menţionat că, în procesul-verbal de contravenţie, nu este indicată sau constatată suma pe care ar fi primit-o pretinsul contravenient,

astfel încât nu este clar cum agentul constatator a calificat fapta ca neconstituind infracţiune.

Avocatul a indicat că latura obiectivă a contravenţiei prevăzute la art. 47/1 din Codul contravenţional constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin acţiunea de pretindere, acceptare sau primire de bunuri, servicii, privilegii ori avantaje care nu i se cuvin.

Avocatul a menţionat că latura subiectivă a contravenţiei prevăzute la art. 47/1 din Codul contravenţional se caracterizează prin intenţie directă.

Acesta a indicat că scopul contravenţiei de corupere a alegătorilor este unul special. Acesta are în vedere determinarea alegătorului să îşi exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului.

Avocatul a menţionat că, în prezenţa oricărui alt scop, fapta nu poate fi calificată în baza art. 47/1 din Codul contravenţional. De asemenea, a reţinut că lipsa a cel puţin unuia dintre elementele constitutive ale contravenţiei, şi anume obiectul, latura obiectivă, subiectul şi latura subiectivă, are drept consecinţă lipsa conţinutului de contravenţie.

Avocatul a indicat că agentul constatator nu a prezentat nicio probă în acest sens, nu a demonstrat care anume este obiectul contravenţiei, care anume este fapta prejudiciabilă, respectiv latura obiectivă, care este scopul exact, cine este subiectul şi cum se caracterizează intenţia directă, respectiv latura subiectivă.

Avocatul a menţionat că, pentru stabilirea vinovăţiei unei persoane, este necesară stabilirea timpului comiterii faptei, or art. 47/1 alin. (1) din Codul contravenţional a fost introdus prin Legea pentru modificarea unor acte normative nr. 230 din 31 iulie 2024, în vigoare din 15 august 2024, iar art. 3 din Codul contravenţional prevede că: „(1) Caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvârşirii faptei. (2) Legea contravenţională care înăspreşte sancţiunea sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvârşirea unei contravenţii nu are efect retroactiv.”

Avocatul a susţinut că, în lipsa constatării datei comiterii faptei, este imposibilă stabilirea vinovăţiei, or, în cauza dată, nu există niciun element probatoriu care să demonstreze că, în perioada de la 15 august 2024,

persoana a comis contravenţia prevăzută de art. 47/1 alin. (1) din Codul contravenţional.

Acesta a menţionat că timpul săvârşirii indicat este 01 ianuarie 2024–22 octombrie 2024, fiind inclusă şi perioada de până la intrarea în vigoare a art. 47/1 din Codul contravenţional.

Avocatul a reţinut că, în decizia contestată, agentul constatator a omis să indice timpul, precum şi norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei.

Avocatul a menţionat că, prin urmare, reieşind din încălcările constatate la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, care afectează în mod esenţial fondul cauzei, raportat la prevederile art. 445 alin. (1) din Codul contravenţional, potrivit cărora neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data naşterii, luna şi anul întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal, datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie a făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice, lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvârşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna, dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

Rezumând, avocatul a conchis că agentul constatator a emis actul procedural contrar prevederilor legale, fapt ce conduce la nulitatea acestuia.

Astfel, analizând întregul material probatoriu acumulat şi prezentat în justificarea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie şi studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 443 din Codul contravenţional, avocatul a atestat că agentul constatator, la întocmirea procesului-verbal, a admis derogări de la prevederile art. 443 din Codul contravenţional, or, deşi în procesul-verbal cu privire la contravenţie este menţiunea că a fost întocmit în prezenţa persoanei, nu este clar de ce lipseşte semnătura persoanei în a cărei privinţă a fost întocmit procesul-verbal, în

acest sens nefiind indicat dacă persoana a refuzat să semneze procesul-verbal sau semnătura lipseşte din alte motive.

Avocatul a reţinut că întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie în prezenţa făptuitorului şi refuzul acestuia de a semna urmează a fi confirmate prin semnătura cel puţin a unui martor, în corespundere cu prevederile art. 443 alin. (6) din Codul contravenţional, potrivit căruia faptul absenţei persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie ori refuzul acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura a cel puţin unui martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia, respectiv numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon.

Avocatul a menţionat că, în cazul imposibilităţii de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului şi documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile, audio sau video, refuzul persoanei de a semna procesul-verbal.

De asemenea, avocatul a indicat că, în corespundere cu prevederile art. 388 alin. (8) din Codul contravenţional, în cazurile prevăzute de lege, agentul constatator este obligat să asigure participarea la acţiunile procesuale a persoanelor dezinteresate, cu capacitate de exerciţiu deplină, respectiv martori asistenţi, pentru a atesta prin semnătură caracterul veridic al faptelor consemnate.

Prin urmare, reieşind din încălcările constatate la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, care afectează în mod esenţial fondul cauzei, raportat la prevederile art. 445 alin. (1) din Codul contravenţional, potrivit cărora neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data, respectiv ziua, luna şi anul, întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal, IDNP, sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ori din cartea de identitate provizorie a făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice, lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvârşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul

refuzului contravenientului de a semna, dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

Avocatul a menționat că în procesul-verbal nu sunt indicate fapta contravențională care a fost săvârșită, suma exactă primită, de la cine și pentru ce anume, modul în care a fost stabilit locul săvârșirii, or se menționează că fapta a fost săvârșită cu un mijloc de transport ignorând RCRutiere. Lipsește adresa și numărul de telefon al martorului.

Mai mult, avocatul a indicat că nu sunt prezentate probe că contestatarul avea instalată aplicația „PSB", nu sunt probe că această aplicație aparține „Promsveazibank din Federația Rusă", nu sunt probe că contestatarul are deschise conturi bancare în această bancă, nu sunt probe că a avut loc un transfer și în ce sumă, nu se menționează și nu există nicio probă că contestatarul a influențat pe cineva ori cineva l-a influențat pe contestatar și cum anume, pentru ce și dacă această influență a avut loc și când.

Avocatul a menționat că lipsesc procesul-verbal privind cercetarea la fața locului și cercetarea telefonului mobil al contestatarului, precum și modul în care a fost stabilit locul săvârșirii faptei în lipsa constatării timpului săvârșirii.

În susținerea acestei poziții, avocatul a menționat că, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie considerate ca fiind în favoarea persoanei învinuite.

Mai mult, avocatul a indicat că probele prezentate de agentul constatator, respectiv ordonanțe, încheieri și altele, sunt copii neautentificate, însă în acestea nu este vizat numele contravenientului ori alte probe, fiind fără semnătura persoanei responsabile, fără dată și fără indicarea instituției emitente.

Avocatul a indicat că agentul constatator a presupus că contestatarul avea instalată în telefonul său mobil aplicația PSB, însă, în lipsa conținutului SMS-ului sau a altor comunicări care ar confirma acceptarea banilor, acestea nu sunt suficiente pentru a acuza persoana de comiterea contravenției prevăzute de art. 47/1 alin. (1) din Codul contravențional.

Avocatul a menționat că alte probe în susținerea învinuirii nu au fost stabilite.

Totodată, avocatul a indicat că, potrivit practicii CEDO, respectiv hotărârile pronunţate în cauzele Salabiaku c. Franţei şi Anghel c. României, Curtea a statuat că prezumţiile de fapt şi de drept sunt recunoscute în toate sistemele juridice, fiind permisă utilizarea acestora şi în materia contravenţională pentru dovedirea vinovăţiei făptuitorului, cu respectarea unor limite rezonabile, ţinând cont de gravitatea mizei şi prevăzând drepturile apărării.

Prin urmare, avocatul a menţionat că prezumţia de nevinovăţie a faptelor constatate de agent şi consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenţie nu are un caracter absolut, iar prezumţia de veridicitate poate opera până la limita la care, prin aplicarea ei, nu s-ar ajunge în situaţia ca persoana învinuită de săvârşirea faptei să fie pusă în imposibilitatea de a face dovada contrară celor consemnate în procesul-verbal.

Avocatul a susţinut că, în lipsa unor mijloace de probă care să confirme situaţia de fapt reţinută în procesul-verbal cu privire la contravenţie, nu poate fi aplicată prezumţia de temeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenţie.

La fel, avocatul a menţionat că, în cauza Ozturk vs. Germania şi în cauza Anghel c. României, Curtea a statuat că menţiunile agentului constatator inserate în procesul-verbal cu privire la contravenţie nu constituie prin sine o probă, ci, dimpotrivă, acestuia îi revine sarcina de a dovedi temeinicia şi legalitatea procesului-verbal.

Astfel, avocatul a indicat că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenţie nu este susţinut de dovezile în baza cărora a fost întocmit, iar contravenientul respinge învinuirile aduse, nu se mai poate susţine temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei, fără a se încălca prezumţia de nevinovăţie instituită de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Avocatul a menţionat că, potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare la contravenţii, sunt aplicabile prevederile art. 6 din CEDO, cu toate garanţiile conferite de acesta, contravenientul beneficiind de prezumţia de nevinovăţie, cauza Anghel c. României, sarcina probei revenind organului constatator, cu respectarea în acest mod a principiului egalităţii armelor.

Totodată, avocatul a indicat că, potrivit practicii CEDO, cauza Ziliberberg contra Moldovei, la examinarea cauzei administrative urmează să fie respectate toate exigenţele care derivă din prevederile art. 6 din CEDO, în special dreptul la apărare, dreptul de a prezenta probe şi dreptul la o hotărâre motivată din partea organului care s-a expus asupra cazului.

Avocatul a menţionat că, cu respectarea principiilor prezumţiei de nevinovăţie şi egalităţii armelor, impuse de exigenţele art. 6 din CEDO, precum şi a principiilor contradictorialităţii şi dreptului la apărare, s-a oferit ambelor părţi posibilitatea de a propune probe instanţei.

În acest sens, avocatul a constatat că agentului constatator i-a fost acordată posibilitatea de a prezenta probele care au stat la baza întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie, însă acesta şi-a neglijat atribuţiile de serviciu şi prevederile legale de a prezenta probe şi de a le susţine în faţa instanţei.

La şedinţa de judecată, petiţionarul Cebotari Leonid nu s-a prezentat, deşi a fost legal citat, fapt confirmat prin avizul de recepţie a citaţiei anexat la materialele cauzei. Mai mult, avocatul Lunga Dumitru a depus anterior o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, având în vedere că prezenta contestaţie se află în procedură de rejudecare.

În acelaşi timp, informaţiile privind data, ora şi locul desfăşurării şedinţei de judecată au fost publicate pe Portalul Naţional al Instanţelor de Judecată, fiind accesibile participanţilor la proces.

În aceste condiţii, ţinând cont de citarea legală a petiţionarului, de confirmarea personală a faptului că acesta cunoaşte data şi ora şedinţei, precum şi de cererea avocatului privind examinarea cauzei în lipsă, instanţa, în temeiul art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional, a dispus examinarea cauzei în lipsa petiţionarului şi a apărătorului acestuia, cu remiterea copiei hotărârii în modul prevăzut de lege.

La şedinţa de judecată, agentul constatator din cadrul IP Ciocana al DP mun. Chişinău, Ion Volentir, nu s-a prezentat. Din materialele cauzei rezultă că, la data de 07.09.2026 a depus o cerere prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

În aceste condiții, având în vedere prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatator, cu remiterea copiei hotărârii în modul prevăzut de lege.

Examinând contestația formulată, materialele cauzei contravenționale, probele administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată, argumentele invocate în contestație și în suplimentul la aceasta, precum și dispozițiile legale incidente, apreciate în ansamblu, potrivit propriei convingeri formate în urma examinării complete, obiective și sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei, instanța de judecată concluzionează că contestația este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, pentru considerentele expuse în continuare.

Ab initio, instanța notează că prezenta contestație a mai constituit anterior obiect al examinării Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, fiind soluționată prin Hotărârea nr. 5r-3917/2025 din 12.12.2025 (*f.d. 68*), ulterior casată prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru nr. 4r-492/26 din 27.07.2026, cauza fiind remisă spre rejudecare aceleiași instanțe, într-un alt complet de judecată(*f.d. 99-102*).

Instanța observă că, potrivit considerentelor obligatorii expuse de Colegiul penal al Curții de Apel Centru, instanța de fond nu a apreciat cumulul probelor administrate și nu a respectat cerințele art. 457–458 din Codul contravențional privind examinarea cauzei sub toate aspectele, complet și obiectiv.

În special, Colegiul penal a constatat că instanța de fond nu a apreciat informația obținută, în cadrul unei cauze penale conexe, de la furnizorul de comunicații electronice SA „*****”, în urma măsurilor speciale de investigație autorizate prin ordonanțele procurorului și încheierile judecătorului de instrucție, referitoare la conexiunile stabilite cu aplicația mobilă „PSB” (*f.d. 28*). Măsurile respective au fost efectuate cu respectarea cerințelor art. 1384 Cod de procedură penală și au evidențiat existența unei legături directe între numărul SIM atribuit contestatarului și mesajele recepționate de la aplicația mobilă menționată.

Totodată, Colegiul penal a relevat că prezumția de legalitate și veridicitate a procesului-verbal cu privire la contravenție este admisibilă numai dacă rămâne în limite rezonabile, nu privește împrejurări dificil sau

imposibil de probat şi poate fi răsturnată de persoana interesată, potrivit jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului în cauza Salabiaku contra Franţei.

Instanţa de judecată reţine că, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 884547 şi decizia de sancţionare din 28.05.2025, Cebotari Leonid a fost atras la răspundere contravenţională, fiindu-i imputat comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, în circumstanţele în care, în perioada 01.01.2024-22.10.2024, aflându-se în *****, str. *****, *****, urmare a implementării de către organizaţia criminală „Șor” a unui mecanism de corupere electorală prin intermediul conturilor bancare deschide în cadrul băncii comerciale din Federaţia Rusă „Promsvyazbank”, a primit pentru sine transferuri în ruble ruseşti în vederea determinării pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral, precum şi pentru alegerea opţiunii „nu” în cadrul referendumului constituţional din toamna anului 2024.

Potrivit pct. 16 din procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 884547, în privinţa cet. Cebotari Leonid a fost emisă decizia de sancţionare din 28.05.2025, prin care acesta a fost recunoscut vinovat de săvârşirea contravenţiei imputate şi sancţionat cu amendă în mărime de 750 (şapte sute cincizeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie suma de 37 500 (treizeci şi şapte mii cinci sute) lei.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit la 28 mai 2025, ora 14:47, în lipsa petiţionarului şi în prezenţa unui martor asistent, al cărui nume apare consemnat drept „C[…] Victoria”, fără a fi însă pe deplin lizibil. Prezenţa martorului asistent este confirmată prin semnăturile aplicate la rubricile 15 şi 20 ale procesului-verbal contestat.

Potrivit art. 448 alin. (1) şi (4) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care

nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenței teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestația și dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă.

Cebotari Leonid a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 884547și a deciziei de sancționare din 28.05.2025 la data de 11.06.2025, în adresa Inspectoratului de Poliție Ciocana al Direcției de Poliție mun. Chișinău al IGP.

Instanța constată că aceasta a fost depusă în interiorul termenului de 15 zile prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, motiv pentru care contestația este admisibilă sub aspectul respectării termenului prevăzut de lege în acest sens.

Astfel, având în vedere că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, materia contravențională poate intra în sfera autonomă a „acuzației în materie penală", în sensul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța este obligată să asigure respectarea tuturor garanțiilor specifice dreptului la un proces echitabil, inclusiv a prezumției de nevinovăție consacrate de art. 6 § 2 din Convenție.

În acest context, instanța verifică atât legalitatea, cât și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție, prin raportare la cerințele imperative prevăzute de legislația contravențională, inclusiv sub aspectul existenței unor motive de nulitate absolută sau relativă.

Sub aspectul legalității, instanța reține că motivele de nulitate absolută pot fi invocate atât de participanții la proces, cât și din oficiu de către instanța de judecată, în vederea asigurării respectării principiilor legalității, dreptății și aflării adevărului, consacrate de art. 5 și art. 7 din Codul contravențional. Numai după verificarea respectării acestor cerințe procedurale poate fi analizată temeinicia învinuirii și existența elementelor constitutive ale contravenției imputate.

Potrivit art. 443 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție trebuie să cuprindă toate mențiunile obligatorii privind

identitatea participanţilor, descrierea faptei, locul şi timpul săvârşirii acesteia, încadrarea juridică şi celelalte circumstanţe relevante pentru justa soluţionare a cauzei.

Conform art. 445 alin. (1) şi (2) din Codul contravenţional, lipsa menţiunilor expres prevăzute de lege atrage nulitatea absolută a procesului-verbal, iar celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative pot conduce la nulitatea acestuia numai în măsura în care afectează în mod esenţial fondul cauzei.

În speţă, verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie întocmit în privinţa cet. Cebotari Leonid, prin raportare la cerinţele prevăzute de art. 443 şi art. 445 din Codul contravenţional, instanţa constată că acesta cuprinde toate menţiunile esenţiale prevăzute sub sancţiunea nulităţii absolute, nefiind identificate încălcări care să atragă nulitatea procesului-verbal.

Totodată, nu vor fi reţinute nici susţinerile petiţionarului referitoare la pretinsa lipsă a probelor, interpretarea eronată a elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, lipsa scopului special al faptei, pretinsa inexistenţă a laturii obiective şi subiective a contravenţiei, precum şi celelalte argumente invocate în contestaţie privind nelegalitatea procesului-verbal şi a deciziei de sancţionare. Instanţa constată că aceste susţineri sunt infirmate de ansamblul materialului probator administrat şi examinat nemijlocit în şedinţa de judecată, inclusiv de probele asupra cărora Curtea de Apel Centru a indicat în mod expres necesitatea unei aprecieri complete şi cumulative. Or, argumentele invocate de petiţionar reprezintă, în esenţă, o interpretare proprie a probelor administrate şi a normelor de drept incidente, fără a demonstra existenţa unor încălcări de natură să atragă nulitatea procesului-verbal sau să răstoarne concluziile ce rezultă din probatoriul administrat în cauză.

Având în vedere natura „penală” a materiei contravenţionale, astfel cum rezultă din jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, inclusiv din cauza *Ziliberberg c. Moldovei (§§ 35-36*), procedura contravenţională trebuie să respecte garanţiile prevăzute de art. 6 § 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, inclusiv prezumţia de nevinovăţie şi dreptul la un proces echitabil.

În acest context, potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, agentul constatator este obligat să desfăşoare o cercetare completă, obiectivă şi imparţială, prin administrarea tuturor probelor necesare pentru stabilirea existenţei faptei contravenţionale, a împrejurărilor comiterii acesteia şi a vinovăţiei persoanei. Aceste exigenţe corespund standardelor dezvoltate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza *Anuşca c. Moldovei*, unde Curtea a reţinut că autorităţile trebuie să desfăşoare o investigaţie minuţioasă şi multilaterală, luând toate măsurile rezonabile pentru elucidarea circumstanţelor relevante ale cauzei *(§ 39*).

În speţă, instanţa constată că procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare au fost întocmite în lipsa petiţionarului Cebotari Leonid, împrejurare consemnată în cuprinsul procesului-verbal şi confirmată prin semnătura martorului asistent, al cărui nume este indicat în mod parţial lizibil drept „C. Victoria", cu respectarea procedurii prevăzute de lege.

Sub aspectul temeiniciei, instanţa reţine că procesul-verbal cu privire la contravenţie nu are o valoare probatorie prestabilită, concluziile agentului constatator urmând a fi verificate prin raportare la ansamblul probelor administrate în cauză. Totodată, în conformitate cu principiul liberei aprecieri a probelor, instanţa este datoare să examineze dacă materialul probator administrat este suficient, pertinent şi concludent pentru a răsturna prezumţia de nevinovăţie şi a demonstra vinovăţia persoanei dincolo de orice dubiu rezonabil.

În urma evaluării probelor administrate în prezenta cauză, instanţa constată că acestea se coroborează între ele şi confirmă împrejurările reţinute de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie, nefiind identificate contradicţii ori deficienţe de natură să înlăture forţa probantă a acestuia sau să creeze un dubiu rezonabil cu privire la existenţa faptei ori vinovăţia petiţionarului. În consecinţă, procesul-verbal contestat este întemeiat atât sub aspect factual, cât şi juridic.

În conformitate cu prevederile art. 425 alin. (1) şi (2) din Codul contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

Din conţinutul alin. (5) a articolului precitat, sânt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Subsecvent, art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional prevede că procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Coroborând această normă cu dispoziţiile art. 425 alin. (2) din Codul contravenţional, instanţa reţine că procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 884547 din 28.05.2025 constituie un mijloc de probă care reflectă situaţia de fapt şi încadrarea juridică reţinute de agentul constatator, urmând ca temeinicia acestuia să fie verificată prin raportare la întregul material probator administrat în cauză.

Respectiv, analizând în ansamblu probele administrate în cauză, în conformitate cu prevederile art. 425 alin. (2)-(5) din Codul contravenţional, instanţa reţine că starea de fapt consemnată de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie este confirmată printr-un ansamblu de probe pertinente, concludente şi utile, care se coroborează între ele şi demonstrează existenţa faptei contravenţionale şi vinovăţia petiţionarului, după cum urmează:

1. ***Conținutul procesului verbal seria nr/MAI06 884547 din 28.05.2025 (f.d. 23),*** prin care cet. Cebotari Leonid în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, a fost sancţionat cu amendă în mărime de 750 (şapte sute cincizeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 37 500 lei (treizeci şi şapte mii cinci sute) lei, fiind reţinut în sarcina acestuia că, în perioada 01.01.2024-22.10.2024, aflându-se în *****, str. *****, *****, urmare a implementării de către organizaţia criminală „Șor” a unui mecanism de corupere electorală prin intermediul conturilor bancare deschide în cadrul băncii comerciale din Federaţia Rusă „Promsvyazbank”, a primit pentru sine transferuri în ruble ruseşti în vederea determinării pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral, precum şi pentru alegerea opţiunii „nu” în cadrul referendumului constituţional din toamna anului 2024;

2. ***Conținutul raportului O/S al SP-1 al IP Ciocana, inspector – Ion Volentir***, prin care a raportat că a parvenit materialul înregistrat în IP Ciocana pe faptul că în perioada 01.01.2024-22.10.2024, cet. Cebotari Leonid, a primit personal sau prin intermediari bunuri, servicii, privilegii ori avantaje de orice natură în vederea determinării pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral, precum şi pentru alegerea opţiunii „nu” în cadrul referendumului constituţional din toamna anului 2024;

3. ***Conținutul citației eliberate dlui Cebotari Leonid;***

4. Conținutul cazierului Contravențional eliberat pe numele cet. Cebotari Leonid;

5. ***Conținutul capturii de ecran cu apel la nr. de tel. mobil *****,*** cu durata de 1 min. şi 7 sec., cu menţiunea scrisă olograf, fiind apelat a refuzat să se prezinte;

6. ***Conținutul informației privind identificarea utilizatorului sau abonatului, furnizată de operatorul de comunicații electronice SA „*****”,*** prin care se confirmă că ***numărul de telefon ***** îi aparține lui Cebotari Leonid,*** domiciliat în *****, str. Maiakovski nr. 1, ap. 4. Totodată, în informaţia respectivă este consemnată recepţionarea a ***6 mesaje SMS asociate serviciului „PSB”;***

7. Conținutul scrisorii Direcției de Poliție a municipiului Chișinău nr. 34/20-5066 din 8 aprilie 2025, adresată şefilor inspectoratelor teritoriale de poliţie, prin care a fost remisă solicitarea parvenită din cadrul

Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei. Potrivit scrisorii, la 21 martie 2025, în conformitate cu art. 374 alin. (2^1) din Codul contravenţional, a fost iniţiat procesul contravenţional nr. RAP01433516 cu privire la acţiunile unor persoane implicate în pretinderea, acceptarea sau primirea, personal ori prin mijlocitor, de către un alegător, a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine ori pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral şi al referendumului republican constituţional din toamna anului 2024. Totodată, în temeiul art. 393 alin. (2) din Codul contravenţional, materialele și probele acumulate au fost remise inspectoratelor teritoriale competente pentru examinare prin prisma art. 47^1 din Codul contravenţional, cu solicitarea comunicării rezultatelor obţinute. ***La scrisoare au fost anexate un fișier în format Excel și un fișier în format PDF;***

8. ***Conținutul copiei încheierii și mandatului judecătoresc din 22 octombrie 2024, emis de Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana),*** în cadrul cauzei penale nr. *****, prin care a fost autorizată efectuarea măsurii speciale de investigaţie constând în colectarea informaţiilor de la furnizorul de servicii de comunicaţii electronice S.A. „*****”, privind aplicaţia mobilă cu identificatorul „PSB” (ПСБ), aferentă Băncii Comerciale „Promsvyazbank” din Federaţia Rusă, pentru perioada 01.01.2024–22.10.2024;

9. ***Conținutul copiei încheierii și mandatului judecătoresc din 1 aprilie 2025, emis de Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)***, în cadrul cauzei penale nr. *****, prin care a fost admis demersul procurorului în Procuratura Anticorupţie şi s-a autorizat folosirea datelor obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţii din cauza penală ***** în cauza contravenţională RAP01 433516;

10. ***Conținutul copiei Ordonanței procurorului delegat în Procuratura Anticorupție din 08 noiembrie 2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigație,*** emisă în cadrul cauzei penale nr. *****, prin care s-a constatat că, la efectuarea măsurii speciale de investigaţie constând în colectarea informaţiilor de la furnizorii de servicii de comunicaţii electronice privind aplicaţia mobilă cu identificatorul „PSB” și/sau „ПСБ”, pentru perioada 01.01.2024–

22.10.2024, de la operatorul S.A. „*****”, au fost respectate condiţiile şi temeiurile legale prevăzute de Codul de procedură penală. Totodată, procurorul a apreciat ca fiind pertinente pentru cauza penală nr. ***** rezultatele măsurii speciale de investigaţie privind colectarea informaţiilor de la furnizorul de servicii de comunicaţii electronice referitoare la aplicaţia mobilă cu identificatorul „PSB” şi/sau „ПСБ”, pentru aceeaşi perioadă, şi a dispus amânarea informării persoanei supuse măsurii speciale de investigaţie despre efectuarea acesteia, dar nu mai târziu de terminarea urmăririi penale;

11. Conţinutul copiei Ordonanţei procurorului delegat în Procuratura Anticorupţie din 22 octombrie 2024, prin care a fost dispusă efectuarea măsurii speciale de investigaţii – colectarea de informaţii de la furnizorii de servicii de comunicaţii electronice SA „*****” privind aplicaţia mobilă cu identificatorul „PSB” şi/sau ПСБ (Federaţia Rusă) ce aparţine Băncii Comerciale Promsveazibank (ПСБ Промсвязьбанк) din Federaţia Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024 – pînă la momentul executării;

12. ***Conţinutul copiei încheierii şi a mandatului judecătoresc din 1 aprilie 2025, emis de Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana),*** în cadrul cauzei penale nr. *****, prin care a fost admis demersul procurorului în Procuratura Anticorupţie şi s-a autorizat folosirea datelor obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţii din cauza penală ***** în cauza contravenţională RAP01 433516;

13. ***Conţinutul copiei Ordonanţei procurorului delegat în Procuratura Anticorupţie din 11 decembrie 2024 privind aprecierea pertinenţei rezultatelor măsurii speciale de investigaţie***, emisă în cadrul cauzei penale nr. *****, prin care s-a constatat că măsura specială de investigaţie privind identificarea utilizatorului sau abonatului la furnizorul de comunicaţii electronice S.A. „*****”, referitoare la aplicaţia mobilă „PSB” şi/sau identificatorul utilizatorului „PSB” a utilizatorilor cartelelor SIM unice (46040 numere), au fost respectate condiţiile şi temeiurile legale prevăzute în CPP. Totodată, procurorul a apreciat ca fiind pertinente rezultatele măsurii speciale de investigaţie privind identificarea abonatului sau a utilizatorului unei reţele de comunicaţii electronice de la furnizorul

de servicii de comunicaţii electronice SA „*****” privind aplicaţia mobilă cu identificatorul PSB şi/sau ПСБ, a utilizatorilor cartelelor SIM unice (46040 numere);

14. Conţinutul copiei Ordonanţei procurorului delegat în Procuratura Anticorupţie din 19 noiembrie 2024 privind autorizarea măsurii speciale de investigaţie, emisă în cadrul cauzei penale nr. *****, prin care a fost autorizată efectuarea măsurii speciale de investigaţie constând în identificarea utilizatorului sau abonatului unei reţele de comunicaţii electronice, prin colectarea de la S.A. „*****” a datelor de identificare ale abonatului sau utilizatorului, inclusiv numele, prenumele, IDNP-ul, adresa, identificatorul internaţional al abonatului mobil (IMSI), adresele IP, adresele fizice de prestare a serviciului fix a utilizatorilor cartelelor SIM unice 46040 numere fixate pe un CD de tip DVD-R;

După analiza întregului probatoriu administrat în cauză, instanţa constată că acesta formează un ansamblu probator coerent, logic şi concordant, fiecare mijloc de probă completându-se reciproc şi confirmând aceeaşi situaţie de fapt, fără a exista contradicţii esenţiale care să pună la îndoială veridicitatea circumstanţelor reţinute de agentul constatator.

Instanţa reţine că procesul-verbal cu privire la contravenţie nu reprezintă unica probă în cauză, ci este susţinut de un complex de înscrisuri şi mijloace de probă obţinute în cadrul unei cauze penale conexe, inclusiv rezultate ale măsurilor speciale de investigaţie autorizate de judecătorul de instrucţie, precum şi informaţii furnizate de operatorul de comunicaţii electronice.

În special, instanţa reţine că informaţia furnizată de operatorul de comunicaţii electronice S.A. „*****” privind ***identificarea utilizatorului numărului de telefon ***** *** confirmă că ***acesta este înregistrat pe numele petiţionarului Cebotari Leonid***, împrejurare care stabileşte apartenenţa numărului de telefon persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional, fiind astfel exclusă ipoteza invocată în contestaţie potrivit căreia numărul de telefon ar fi putut aparţine sau fi utilizat de o altă persoană.

În continuare, din conţinutul încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 22 octombrie 2024 prin care a fost autorizată măsura specială

de investigaţie în cadrul cauzei penale nr. *****, rezultă că investigaţiile vizau […] rezultatul efectuării măsurii speciale de investigaţii, la 4 iunie 2024 au fost fixate două apeluri de intrare către numărul SIM *****, utilizat de *****, de la numărul SIM *****, Federaţia Rusă, care aparţine Băncii Comerciale Promsvyazibank, ПСБ Промсвязьбанк, din Federaţia Rusă, după cum urmează: 1) ora 15:15:34, durata apelului 13:31 minute; 2) ora 15:27:12, durata apelului 14:07 minute; 3) SMS cu cod de acces la aplicaţia mobilă a băncii comerciale indicate supra, pe fondul conversaţiei se aude glasul lui *****, care îi comunică cuiva că, citat: „vor trimite bani". Totodată, utilizatorul numărului SIM *****, Federaţia Rusă, i-a comunicat lui ***** că un cont bancar este perfectat pe numele acestuia şi urmează, după instalarea aplicaţiei bancare, să-i fie eliberat cardul plastic. În contextul celor expuse mai sus, apare o bănuială rezonabilă că, prin intermediul SIM *****, Federaţia Rusă, care aparţine Băncii Comerciale Promsvyazibank, ПСБ Промсвязьбанк, din Federaţia Rusă, şi al aplicaţiei mobile cu identificatorul „PSB" şi „ПСБ", Federaţia Rusă, ce aparţine Băncii Comerciale Promsvyazibank, ПСБ Промсвязьбанк, din Federaţia Rusă, au fost şi/sau sunt contactaţi mai mulţi cetăţeni ai Republicii Moldova […] Având în vedere faptul că, prin colectarea informaţiei de la furnizorii de servicii de comunicaţii electronice, este posibilă obţinerea informaţiei privind conexiunea aplicaţiei „PCB" şi/sau „ПСБ", poziţionarea persoanei care utilizează această aplicaţie, precum şi în scopul identificării tuturor participanţilor, dovedirii complicităţii la săvârşirea infracţiunii, elucidării tuturor circumstanţelor comiterii infracţiunii, acumulării şi fixării probelor, stabilirii adevărului pe dosar, consider necesară ridicarea de la operatorii de telefonie mobilă SA „Orange", SA „*****" şi ***SA „*****"*** […] (*f.d. 32-33*).

Instanţa constată că măsura specială de investigaţie a fost autorizată în conformitate cu obiectul demersului, în vederea ridicării informaţiilor disponibile de la operatorii de comunicaţii electronice SA „Orange", SA „*****" şi SA „*****", referitoare la conexiunile stabilite cu aplicaţia mobilă „PSB" şi/sau „ПСБ", precum şi la identificarea persoanelor care utilizau această aplicaţie.

Prin urmare, informaţia furnizată de SA „*****”, potrivit căreia numărul de telefon ***** îi aparţine lui Cebotari Leonid şi pe acest număr au fost recepţionate 6 mesaje SMS asociate serviciului „PSB”, nu reprezintă o informaţie obţinută în mod izolat. Aceasta a fost ridicată ca urmare a măsurii speciale de investigaţie autorizate, cu ridicarea de la operatorii de telefonie mobilă SA „Orange”, SA „*****” şi ***SA „*****”***.

Ulterior, informaţiile astfel obţinute au stat la baza iniţierii procesului contravenţional nr. RAP01433516 şi au fost transmise, împreună cu materialele şi probele acumulate, către inspectoratele teritoriale de poliție competente, fapt confirmat prin scrisoarea Direcţiei de Poliție a municipiului Chișinău nr. 34/20-5066 din 8 aprilie 2025. La această scrisoare au fost anexate un fișier în format Excel și un fișier în format PDF, care cuprindeau datele persoanelor identificate în urma măsurii speciale de investigaţie, inclusiv datele referitoare la petiţionarul Cebotari Leonid (*f.d. 29-30*).

Astfel, instanța reține că informaţia privind apartenența numărului de telefon petiţionarului şi recepţionarea celor 6 mesaje SMS asociate serviciului „PSB” a fost obţinută în urma unei măsuri speciale de investigaţie autorizate judecătorește, după care a fost transmisă organelor teritoriale de poliție pentru verificarea circumstanțelor şi examinarea faptelor prin prisma art. 47^1 din Codul contravenţional.

La fel, din conţinutul ordonanței din 22 octombrie 2024 (*f.d. 44–45*) rezultă că: [...] „***Pe întreg teritoriul ţării***, existând o schemă bine conturată, repartizată pe regiuni, raioane şi localităţi, de către Şor Ilan *****, precum şi alte persoane, sub paravanul diverselor partide politice, blocuri electorale şi candidaţi independenţi, un număr nedeterminat de persoane desfăşoară activităţi infracţionale manifestate prin colectarea datelor cu caracter personal ce ***asigură deschiderea conturilor bancare peste hotarele Republicii Moldova, precum și suportul informațional privind instalarea aplicației mobile de tip banking «PSB» a Băncii Comerciale Promsvyazbank din Federația Rusă, prin intermediul căreia, de către Șor Ilan *****, cu contribuția altor persoane, sunt oferiți și dați bani, inclusiv prin transferuri bancare, precum și prin alte modalități, inclusiv bunuri, alegătorilor și susținătorilor, în***

vederea determinării exercitării într-un anumit mod a drepturilor electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și al referendumului constituțional din 20 octombrie 2024, susținerea și alegerea unui anumit concurent electoral, precum și exteriorizarea unei anumite opțiuni în cadrul referendumului constituțional." […].

În aceeași ordine de idei, din conținutul ordonanței din 11 decembrie 2025 (*f.d. 51–52*) rezultă că: […] „Pe întreg teritoriul țării există o schemă bine conturată, repartizată pe regiuni, raioane și localități, în cadrul căreia Șor Ilan *****, precum și alte persoane, sub paravanul diverselor partide politice, blocuri electorale și candidați independenți, prin intermediul unui număr nedeterminat de persoane, desfășoară activități infracționale manifestate prin colectarea datelor cu caracter personal ce asigură deschiderea conturilor bancare peste hotarele Republicii Moldova, precum și prin acordarea suportului informațional privind instalarea aplicației mobile de tip banking «PSB» a Băncii Comerciale Promsvyazbank din Federația Rusă. ***Prin intermediul acesteia, de către Șor Ilan *****, cu contribuția altor persoane, sunt oferiți și dați bani, inclusiv prin transferuri bancare, precum și prin alte modalități, inclusiv bunuri, alegătorilor și susținătorilor, în vederea determinării exercitării într-un anumit mod a drepturilor electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și al referendumului constituțional din 20 octombrie 2024, pentru susținerea și alegerea unui anumit concurent electoral, precum și pentru exteriorizarea unei anumite opțiuni în cadrul referendumului constituțional***" […].

Totodată, instanța observă că relevanța acestor mijloace de probă a fost evidențiată și de Colegiul penal al Curții de Apel Centru, care, examinând cauza în calea de atac, a reținut necesitatea evaluării lor cumulativ și a făcut referire expresă atât la extrasul operatorului S.A. „*****", din care rezultă recepționarea celor șase mesaje SMS de la Banca Comercială „Promsvyazbank" (*f.d. 28*).

Prin urmare, aceste împrejurări au fost apreciate de ambele instanțe ca elemente probatorii relevante, care coroborate între ele exclud existența unei erori în identificarea utilizatorului numărului de telefon și confirmă apartenența acestuia petiționarului.

Sub aspectul timpului săvârşirii contravenţiei, instanţa reţine că fapta imputată reprezintă o contravenţie prelungită, în sensul art. 12 din Codul contravenţional.

Potrivit art. 12 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţia prelungită reprezintă fapta săvârşită cu o unică intenţie, caracterizată prin două sau mai multe acţiuni şi/sau inacţiuni contravenţionale identice comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o contravenţie, iar, conform alin. (2), aceasta se consumă în momentul săvârşirii ultimei acţiuni sau inacţiuni contravenţionale.

Raportând aceste dispoziţii la circumstanţele cauzei, instanţa constată că activitatea imputată petiţionarului nu constă într-un act izolat, ci într-o succesiune de acţiuni desfăşurate în perioada 01.01.2024-22.10.2024.

În acest context, instanţa reţine că dispoziţiile art. 47^1 din Codul contravențional au fost introduse prin Legea nr. 230 din 31 iulie 2024, ***intrată în vigoare la data de 15 august 2024***. Totuși, această împrejurare nu conduce la concluzia inexistenţei răspunderii contravenţionale, deoarece, potrivit art. 12 alin. (2) din Codul contravenţional, contravenţia prelungită se consumă în momentul săvârşirii ultimei acţiuni sau inacţiuni contravenționale.

Or, din materialele cauzei rezultă că ***activitatea contravențională imputată petiționarului a continuat și ulterior datei de 15 august 2024, ultima acțiune fiind reținută în intervalul 22 octombrie 2024***, dată la care dispoziţiile art. 47^1 din Codul contravenţional erau deja în vigoare. În consecinţă, consumarea contravenţiei s-a produs sub imperiul legii contravenționale incidente, nefiind încălcat principiul legalităţii incriminării.

Prin urmare, în cazul unei contravenţii prelungite, indicarea întregii perioade în care s-au desfăşurat acţiunile contravenţionale satisface exigenţele legii, iar momentul consumării contravenţiei coincide cu efectuarea ultimei acţiuni din cadrul activităţii ilicite, respectiv cu ultimul act realizat în intervalul reţinut de agentul constatator.

În aceste condiţii, lipsa indicării unei singure ore sau a unui singur moment calendaristic nu este de natură să atragă nulitatea procesului-

verbal şi nici nu a afectat dreptul petiţionarului de a cunoaşte acuzaţia formulată împotriva sa ori de a-şi exercita efectiv dreptul la apărare, cu atât mai mult cu cât întreaga perioadă de desfăşurare a activităţii contravenţionale rezultă din probele administrate în cauză.

Prin urmare, coroborând toate mijloacele de probă administrate, instanţa constată că acestea demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil specific materiei contravenţionale, că ***Cebotari Leonid a utilizat numărul de telefon ***** în cadrul mecanismului de înregistrare prin aplicaţia „PSB", în contextul mecanismului de corupere electorală investigat***, iar fapta reţinută în sarcina acestuia întruneşte elementele constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional.

Pentru a decide astfel, instanţa de judecată are în vedere şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, în special hotărârea pronunţată în cauza *John Murray c. Regatului Unit (cererea nr. 18731/91, hotărârea din 8 februarie 1996, § 51)*. În această cauză, Curtea a statuat că instanţele naţionale pot recurge la deducţii logice în procesul de apreciere a probelor. Totuşi, asemenea deducţii sunt admisibile numai în măsura în care acuzarea a prezentat împotriva persoanei acuzate cel puţin un ***început de probă*** (*prima facie case*), respectiv un ansamblu de indicii rezultate din probe directe, care, examinate în mod logic şi în coroborare cu celelalte circumstanţe ale cauzei, sunt apte să convingă instanţa asupra existenţei faptelor imputate.

Este de menţionat, că în fiecare cauză trebuie verificat dacă probele administrate de acuzare sunt suficient de serioase pentru a impune un răspuns din partea persoanei acuzate. Astfel, o instanţă naţională nu poate concluziona asupra vinovăţiei unei persoane exclusiv pe motivul tăcerii acesteia. Lipsa unei explicaţii plauzibile poate conduce la o concluzie logică potrivit căreia nu există o altă explicaţie rezonabilă decât culpabilitatea persoanei acuzate numai în situaţia în care probele administrate de acuzare sunt suficient de convingătoare pentru a reclama o asemenea explicaţie, iar persoana vizată nu o oferă sau refuză să o ofere. În schimb, atunci când acuzarea nu a administrat un probatoriu suficient de serios

pentru a impune un răspuns, lipsa explicațiilor din partea persoanei acuzate nu poate fundamenta, prin ea însăși, o concluzie de vinovăție.

Totodată, Curtea a subliniat că instanța de judecată are obligația de a-și motiva concluziile și de a expune în cuprinsul hotărârii raționamentul care justifică aprecierea probelor și ponderea acordată fiecăreia dintre acestea.

Prin urmare, coroborarea tuturor acestor mijloace de probă demonstrează nu doar apartenența numărului de telefon petiționarului, ci și faptul că acesta figurează printre utilizatorii identificați ai aplicației „PSB", utilizată în mecanismul investigat de transmitere a mijloacelor financiare destinate coruperii alegătorilor. În aceste condiții, argumentele petiționarului privind lipsa oricărei legături dintre numărul său de telefon, aplicația „PSB" și mecanismul de corupere electorală sunt infirmate de ansamblul materialului probator administrat.

Astfel, instanța remarcă că, petiționarul Cebotari Leonid a fost sancționat în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional (în redacția în vigoare la data comiterii faptei), *contravenție ce constă în pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, și care se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale*.

Instanța de judecată notează că, *latura obiectivă* a contravenției specificate la art. 47^1 din Codul contravențional, constituie în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, care nu i se cuvin. Pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

Latura subiectivă a contravenției prevăzute la art. 47^1 din Codul contravențional se caracterizează prin intenție directă. Această contravenție presupune existența unui scop special, și anume determinarea alegătorului de a-și exercita sau de a nu-și exercita drepturile electorale într-un anumit mod

în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor prezidenţiale, parlamentare, locale sau regionale, precum şi în cadrul referendumului. În prezenţa unui alt scop decât cel prevăzut de norma de incriminare, fapta nu poate fi calificată în baza art. 47^1 din Codul contravenţional.

Faptele date, au fost constatate cu titlu de principiu şi prin *Decizia Curţii Constituţionale nr. 1 din 21 ianuarie 2025 de inadmisibilitate privind excepţiile de neconstituţionalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravenţional*, unde la pct. 310, Curtea a statuat că, *referitor la sintagma „exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale", care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana şi-a exercitat votul, Curtea menţionează că articolul 47^1 alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus,* ***contravenţia în discuţie este una formală şi nu obligă autorităţile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt****. Curtea consideră că existenţa unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituţie.*

La fel, pct. 317 al Deciziei menţionate, expuse anterior şi în Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 25 din 28 noiembrie 2024, pct. 102, *Curtea notează că votul secret şi liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere şi democratice şi al dreptului de vot. Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice şi printr-un vot liber exprimat de către cetăţeni a organelor reprezentative şi fraudează competiţia bazată pe idei şi pe programe politice desfăşurată între partidele politice şi între candidaţi.*

În speţa supusă examinării, nu este pus la dubii dreptul petiţionarului Cebotari Leonid la vot, însă norma prohibitivă prevăzută la art. 47^1 din Codul contravenţional, urmăreşte scopul asigurării unor alegeri libere şi corecte, fără imixtiuni din partea persoanelor terţe. Votul secret şi liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere şi democratice şi al dreptului la vot, iar coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice şi printr-un vot liber exprimat de către cetăţeni a organelor reprezentative şi fraudează competiţia bazată pe idei şi pe programe politice desfăşurate între partidele politice şi între candidaţi.

Astfel, sancționarea coruperii alegătorilor urmărește scopul asigurării integrității și caracterului democratic al proceselor electorale prin exercitarea necondiționată a drepturilor electorale.

În acest context, instanța constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele și just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția cet. Cebotari Leonid în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată, iar petiționarul nu a prezentat instanței probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceea faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Nu în ultimul rând, instanța reține că, deși petiționarul Cebotari Leonid nu și-a recunoscut vina și a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție, acesta nu a prezentat probe ori argumente de natură să răstoarne constatările rezultate din ansamblul materialului probator administrat în cauză. Apărările formulate au rămas la nivelul unor simple afirmații, nefiind susținute prin mijloace de probă pertinente, concludente și utile, capabile să infirme situația de fapt reținută de agentul constatator.

Instanța subliniază că nerecunoașterea vinovăției reprezintă un drept procesual al petiționarului, derivat inclusiv din garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și din dreptul de a nu contribui la propria incriminare. Exercitarea acestui drept nu poate constitui, prin ea însăși, un temei pentru reținerea vinovăției. Totuși, atunci când vinovăția este demonstrată printr-un ansamblu de probe obiective, legale, pertinente și coroborate între ele, simpla negare a faptelor sau lipsa unor explicații alternative plauzibile nu este suficientă pentru a înlătura concluziile ce rezultă din materialul probator.

Or, în prezenta cauză, vinovăția petiționarului rezultă din coroborarea tuturor probelor administrate, respectiv înscrisurile obținute în cadrul măsurilor speciale de investigație autorizate, datele privind identificarea utilizatorului aplicației „PSB”, extrasul „*****”, precum și celelalte mijloace de probă cercetate nemijlocit în ședința de judecată.

Drept urmare, întregul material probator administrat în cauză, apreciat atât în mod individual, cât şi în ansamblul său, dovedeşte dincolo de orice dubiu rezonabil existenţa faptei contravenţionale şi vinovăţia petiţionarului Cebotari Leonid în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional.

În consecinţă, instanţa constată că agentul constatator, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 884547 şi la emiterea deciziei de sancţionare din 28.05.2025, a examinat cauza sub toate aspectele relevante, a administrat probe suficiente, pertinente, concludente şi utile şi a dat o calificare juridică corectă faptelor constatate, respectând exigenţele Codului contravenţional.

Prin urmare, instanţa notează că toate argumentele invocate de petiţionar în susţinerea contestaţiei au fost verificate prin raportare la întregul material probator administrat în cauză şi la dispoziţiile legale incidente, însă acestea nu sunt de natură să răstoarne situaţia de fapt reţinută de agentul constatator. Susţinerile referitoare la lipsa probelor, inexistenţa scopului special al contravenţiei, neidentificarea autorului pretinsei transmiteri a mijloacelor băneşti, lipsa legăturii dintre aplicaţia „PSB", mesajele recepţionate şi fapta imputată, utilizarea de către o altă persoană a numărului de telefon, caracterul pretins incert al perioadei săvârşirii contravenţiei, precum şi pretinsele încălcări ale dreptului la apărare şi ale prezumţiei de nevinovăţie, au fost analizate şi infirmate prin probele administrate în cauză, apreciate în ansamblul lor. În realitate, apărările formulate reprezintă o interpretare proprie a materialului probator şi o negare a situaţiei de fapt reţinute de agentul constatator, fără a fi susţinute prin probe pertinente şi concludente care să creeze un dubiu rezonabil asupra existenţei faptei sau asupra vinovăţiei petiţionarului. În aceste condiţii, instanţa apreciază că argumentele invocate în contestaţie nu justifică anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare.

Nu pot fi reţinute nici argumentele apărătorului, invocate în suplimentul la contestaţie, potrivit cărora materialele prezentate de agentul constatator ar constitui copii neautentificate. Dimpotrivă, din înscrisurile anexate la dosar rezultă că acestea au fost autentificate în modul corespunzător. Totodată, instanţa reţine că, având în vedere complexitatea

cauzei, volumul materialelor acumulate şi disjungerea acestora din procedura de bază, o parte dintre înscrisuri a fost prezentată în copii, împrejurare care, prin ea însăşi, nu afectează legalitatea acestora şi nici fondul cauzei. Actele respective provin de la autorităţi publice competente, conţin elemente care permit identificarea provenienţei şi a contextului în care au fost întocmite şi urmează a fi apreciate ca atare, în coroborare cu celelalte probe administrate în cauză. Prin urmare, simplul fapt al prezentării unor acte în copie nu este suficient pentru înlăturarea lor din ansamblul probator şi nici pentru negarea valorii lor probante.

Referitor la jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului invocată de petiţionar, instanţa reţine că aceasta consacră principiile aplicabilităţii garanţiilor prevăzute de art. 6 din Convenţie şi în materia contravenţională, inclusiv prezumţia de nevinovăţie, sarcina probei în sarcina autorităţii şi standardul unui proces echitabil. Aceste principii nu sunt contestate de instanţă şi au fost pe deplin respectate la examinarea prezentei cauze. Totodată, hotărârile invocate de petiţionar nu instituie o prezumţie de nevinovăţie absolută şi nici nu împiedică reţinerea răspunderii contravenţionale atunci când vinovăţia persoanei rezultă dintr-un ansamblu de probe pertinente, concludente şi administrate legal, apreciate în coroborare. Or, în prezenta cauză, concluziile instanţei nu sunt întemeiate pe simple presupuneri sau afirmaţii ale agentului constatator, ci pe întregul material probator administrat, evaluat în conformitate cu exigenţele art. 6 din Convenţie şi ale Codului contravenţional. În consecinţă, jurisprudenţa CEDO invocată de petiţionar nu conduce la o altă soluţie în cauză, ci, dimpotrivă, confirmă necesitatea examinării complete şi obiective a tuturor probelor, exigenţă pe care instanţa a respectat-o în prezenta cauză.

Sub aspectul individualizării sancţiunii, instanţa apreciază că amenda aplicată petiţionarului a fost stabilită în limitele prevăzute de art. 34 alin. (2) şi art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, fiind proporţională cu gravitatea faptei şi scopul urmărit de legiuitor prin incriminarea coruperii electorale.

De asemenea, instanţa nu a identificat existenţa vreunei circumstanţe dintre cele prevăzute la art. 441 din Codul contravenţional care să înlăture răspunderea contravenţională.

Având în vedere totalitatea circumstanţelor de fapt şi de drept reţinute, instanţa concluzionează că procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 884547 şi decizia de sancţionare din 28.05.2025 sunt legale şi întemeiate, motiv pentru care contestaţia formulată de Cebotari Leonid urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 395 alin. (1) pct. 2), art. 448, art. 460, art. 462 şi art. 463 din Codul contravenţional,

I N S T A N Ț A D E J U D E C A T Ă H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge, ca neîntemeiată, contestaţia depusă de cet. ***Cebotari Leonid*** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 884547 şi a deciziei de sancţionare din 28.05.2025, întocmite de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Ciocana al Direcţiei de Poliţie mun. Chişinău, Volentir Ion, prin care acesta a fost recunoscut vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional şi sancţionat cu ***amendă în mărime de 750 (șapte sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 37 500 (treizeci și șapte mii cinci sute) lei.***

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Ghenadie Preţivatîi**

Copia corespunde originalului,
Judecătorul **Ghenadie Preţivatîi**